

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ἔνα Πνευματικὸ Ταξίδι
πρὸς τὸ Τέλος τοῦ παλαιοῦ
καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Νέου

■ † Κυριακὴ τῶν Βαΐων

Ἡ βασιλικὴ εἴσοδος* «Ἡ καρδιά μας νὰ γίνεται ναὸς τοῦ Θεοῦ»

Ἄν θέλουμε νὰ κατανοήσουμε τὸ νόημα τῆς σημερινῆς Ἑορτῆς, πρέπει πάντα νὰ θυμόμαστε ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο, ὅπως τὸ διαβάζουμε καὶ ὅπως τὸ ἀκοῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησία, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα κείμενο ποὺ διηγεῖται γεγονότα τοῦ παρελθόντος. **Αὐτὸ** ἰσχύει κυρίως ὅσον ἀφορᾷ ὅλα τὰ περιστατικὰ τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Κυρίου.

Ὅπως ἔλεγαν οἱ ἅγιοι Πατέρες, τὸ Εὐαγγέλιό μας εἶναι εὐαγγέλιο πνευματικόν, ἐπειδὴ ὅλα ὅσα ἐπέτελεσε ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν ἐπίγεια ζωή Του δὲν ἐπιτελέσθηκαν ἀπὸ ἓναν ἀπλὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. **Γιὰ** τὸν λόγο αὐτό, οἱ πράξεις Του ἦταν φορτισμένες μὲ νόημα ποὺ ξεπερνοῦσε σὲ ἄπειρο βαθμὸ τὴν καθαρὰ γήϊνη καὶ προσωρινὴ πραγματικότητά τους.

Σήμερα, εἰσερχόμενος τόσο θριαμβευτικὰ στὴν ἁγία Πόλη, ὁ Χριστὸς προανήγγειλε τὴν μεσσιανικὴ καὶ βασιλικὴ ἐνθρόνισή Του· ἦρθε στὴν Ἱερουσαλὴμ γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας, **ταπεινὰ καὶ διὰ τοῦ Σταυροῦ.** **Ἡ** κένωση αὐτὴ ἀπὸ τὴν βασιλικὴ Του ιδιότητα σημαίνεται σαφῶς ἀπὸ τὸν πῶλο ὄνου στὸν ὁποῖο ἔχει καθίσει. **Καὶ** ταυτόχρονα ἐπρόκειτο πράγματι γιὰ βασιλικὴ ἐνθρόνιση. **Τὸ** γεγονὸς ὅτι μετὰ τὴν εἴσοδό Του αὐτὴ στα Ἱεροσόλυμα, ὁ Κύριος καθάρισε τὸν Ναό, διώχνοντας ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς ἀργυρομοιβοὺς καὶ ὅλους τοὺς ἐμπόρους, ἀνήγγελλε, ὅτι ἡ βασιλικὴ αὐτὴ ἐνθρόνισή Του θὰ ὀλοκληρωνόταν μὲ μιὰ μεταμόρφωση ὅλων τῶν θεσμῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

Θὰ πεῖ: «λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν» (Ἰωάν. β' 19). **Ὁ** ναὸς ποὺ θὰ οἰκοδομη-

σει και πάλι μετά από τρεις ημέρες είναι ο ναός του Σώματος Του, λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, διότι έκτοτε ο αληθινός ναός του Θεού θα είναι το Σώμα του Χριστού.

Και μόνο έτσι θα σωθούμε: ενσωματωμένοι στον Αναστημένο Χριστό και δεχόμενοι από Αυτόν την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, με την οποία το Σώμα αυτό είναι πεπληρωμένο. **Όπως** ένα αναμμένο κάρβουνο είναι όλο φωτιά, έτσι και το Σώμα αυτό είναι γεμάτο από το πύρ της Θεότητας, το οποίο και μās μεταδίδει.

Αυτό λοιπόν αναγγέλει ο Χριστός καθώς εισέρχεται θριαμβευτικά στην Ιερουσαλήμ και διώχνει τους εμπόρους από τον Ναό: **την κατάλυση του επίγειου ναού και την αντικατάστασή του από το ίδιο Του το Σώμα.**

Αυτή όμως η θριαμβευτική είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα σημαίνει επίσης, όπως και τόσες άλλες πράξεις Του, ότι **η όριστική ολοκλήρωση του έργου του Θεού**, του μεγάλου έργου της σωτηρίας μας, **θα συμβεί την έσχατη ημέρα, την ημέρα της Τελικής Κρίσεως**, της επιστροφής του Χριστού στην γη και της εισόδου μας στην άνω Ιερουσαλήμ.

Κέντρο της ούράνιας αυτής Ιερουσαλήμ είναι ακριβώς το **ανάστημένο Σώμα του Χριστού**, που μās παίρνει μαζί Του προς το τέλος όλης της ιστορίας, ένα τέλος που δεν είναι τέρμα, αλλά αντιθέτως **αίωνια άνθιση**, η αίωνια εκείνη Ζωή, στην οποία έχουμε κληθεί και για την οποία προετοιμαζόμαστε από αυτήν έδω την γη.

* * *

Για να προετοιμαστούμε όμως πραγματικά από την επίγεια ζωή για την είσοδό μας μαζί με τον Χριστό στην άνω Ιερουσαλήμ, πρέπει ήδη από έδω κάτω να εισέρχεται θριαμβευτικά ο Χριστός στην καρδιά μας, πρέπει να γίνεται ο βασιλεύς των καρδιών μας, δηλαδή όλη μας η ζωή να έχει Αυτόν ως κέντρο, να βασιλεύει πραγματικά μέσα μας, να εκδιώκονται οι παρείσακτοι, όπως έγινε στον Ναό, ώστε να ήγεμονεύει σ' αυτές το Άγιον Πνεύμα.

Αυτό είναι το νόημα της Χριστιανικής μας ζωής, όπως το υπογράμμισε και ο Απόστολος Παύλος στην Α' προς Κορινθίους και στην προς Φιλιππησίους Έπιστολή του.

Η Κυριακή των Βαΐων, αν θέλουμε να έχει κάποιο νόημα για μās, πρέπει να μās παρακινεί να προσέχουμε πλέον περισσότερο, ώστε η καρδιά μας να γίνεται ναός του Θεού, στον οποίο ο Χριστός θα μπορεί να εισέρχεται ως ο απόλυτος άρχων της.

Και γι' αυτό ένα είναι το μάθημα που πρέπει να εφαρμόζουμε κατά τους Πατέρες: να διώχνουμε τους κακούς λογισμούς, να διώχνουμε τα κατάλοιπα του παλαιού ανθρώπου που κατοικεί μέσα μας, να στηρι-

ζόμαστε στην Χάρι τοῦ Χριστοῦ, σὸ Πνεῦμα τοῦ Ἀναστάντος ποὺ ἔρχεται νὰ ἡγεμονεύσει μέσα μας, νὰ θριαμβεύσει πάνω σὲ ὅλες τὶς ἐγωϊστικές, ἡδονιστικές, κυριαρχικές μας τάσεις μὲ ὅποια μορφή αὐτὲς παρουσιάζονται.

* * *

Εἶθε σήμερα πράγματι ὁ Κύριος νὰ ἔρθει νὰ καθαρῖσει τὶς καρδιές μας, νὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε, στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, μιὰ πρόγευση τῆς εἰσόδου αὐτῆς στὴν οὐράνια Ἱερουσαλήμ, στὴν Οὐράνια Ζωὴ ποὺ τόσο πολὺ ὑπερβαίνει τὶς ἐπίγειες χαρές, καὶ τότε θὰ μπορούμε μὲ ὅλη μας τὴν ὕπαρξη, ἀκόμη καὶ μὲ τὶς πιὸ ἀσήμαντες πράξεις μας, ποὺ ὅμως θὰ μεγαλύνονται ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα μας,

**νὰ δοξάζουμε τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,
εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν!

(*) π. Πλακίδα Deseille, «Μυστικὴ Ἄνοδος», σελ. 211-215, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Φεβρουάριος 2022. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.